

„De Heere is mijn Herder"

„Maar de Heere zal uitkomst geven"

*„Hetzij dat wij leven,
hetzij dat wij sterven,
wij zijn des Heeren"*

*„Want gij zijt gestorven,
en uw leven is met Christus geborgen in God."*

„In het huis mijns Vaders zijn vele woningen"

*„Zie mij voor U staan,
zondig en onrein
O Jezus raak mij aan,
van U wil ik zijn."*

*„God is een toevlucht voor de zijnen,
hun sterkt' als zij door droefheid kwijnen."*

*'k Beveel mijn geest in uwe handen;
Gij God der waarheid, Gij,
O Heere, verlost mij.*

Psalm 31 vers 4

*Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven.*

Psalm 138 vers 4

*Gelijk het gras is ons kortstondig leven,
gelijk een bloem, die op het veld verheven,
wel sierlijk pronkt, maar kracht'loos is en teer.*

Psalm 103 vers 8

*Hij heeft, o God van U begeerd
Het onvergankelijk leven,
Gij hebt het hem gegeven.*

*Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje.
Je zegt: "Ik ben wat moe."
Maar op een keer
ben je aan je laatste beetje toe.*

Rust nu maar uit

*Je hebt je strijd gestreden
je hebt het als een moedig mens gedaan
Wie kan beseffen hoe je hebt geleden*

Wie kan voelen wat je hebt doorstaan.

„Een twee-eenheid is verbroken“

„Een bijzonder mens heeft ons verlaten“

Met grote bewondering en respect hebben wij je afstand zien doen van alles wat je lief en dierbaar was en hebben wij je los moeten laten.

*„Door de nevel van verdriet,
schijnt reeds de herinnering“*

Ora et Labora

„Papa, waarom?“

*Van het concert des levens
krijgt niemand een program.*

„Woorden schieten te kort...“

*Gevoelens al zijn ze nog zo klein,
zullen immers nooit goed in woorden
uit te drukken zijn.*

*„De bloemen bloeien, de vogels fluiten
en opeens is het stil.“*

*Niemand weet wat het leven is
alleen dat het gegeven is
en dat van dit geheimenis
God het begin en het einde is.*

*Hetzij bij vreugde of bij leed
We konden altijd met je praten
Het enige kwaad wat je nu deed
Was sterven en ons verlaten.*

*Moedig hield ze vol
Ineens is het dan toch voorbij
we hadden elkaar nog zoveel te vertellen
Dag Lieve Moeder*

*„De morgen is reeds aangebroken,
maar het is nog nacht.“*

*Zijn handen hebben voor ons gewerkt
Zijn hart heeft voor ons geklopt
Zijn stem heeft voor ons gesproken
Zijn ogen hebben ons tot het laatst toe gevolgd*

*De mens is wie hij is
en niet wie hij is geweest.*

*„Tot het laatst toe wilde ik leven
door een sterke wil hiertoe gedreven.
Zolang als 't maar kon bij jullie zijn
ondanks zoveel verdriet en pijn.
Maar nu alles is volbracht
zal ik rusten ... rusten zacht”*

*'t Verlies was er al voor het einde,
de rouw voordat het afscheid kwam,
toen die onzekere verwarring,
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelden mee met haar stil verdriet,
nu rouwen wij maar treuren niet.*

*„Als blaren varen de levens voorbij
de dagen, de jaren
en wij ook wij.....”*

*'Ik houd van je', was het laatste wat je zei,
en geloof me schat, dat geldt ook voor mij.*

*Er is geen dood, er is alleen maar eeuwig leven,
van d'ene fase tot de andere, zijn wij in Gods hand.
Een leerschool, moeilijk soms, wordt ons op aard' gegeven,
en na de laatste les aanschouwen wij het land.*

*Een droom, die geen bedrog is:
Ik droomde eens en zie ik liep
aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen, want ook
de Heere liep aan mijn zij.
We liepen saam het leven door
en lieten in het zand,
een spoor van stappen, twee aan twee;
de Heere liep aan mijn hand.
Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugd
van diepe smart en hoop.
Maar als ik goed het spoor bekeek,*

zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan...
Ik zei toen: „Heere, waarom dan toch?”
Juist toen ik u zo nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag
op het zwaarste deel van het pad...
De Heere keek toen vol liefd' mij aan
en antwoordde op mijn vragen:
„Mijn lieve kind, toen 't moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen...”

Toegewijd, altijd beschikbaar,
zo krachtig, voorgoed geveld.

Moeder,
Niet ieder mens kan iets met zoveel woorden zeggen,
Niet ieder mens krijgt in het leven evenveel,
Wat valt er soms ook moeilijk uit te leggen,
Hoe vreugd, verdriet, of angst aan mensen valt ten deel.
Maar als tenslotte ook jouw adem naar de stilte neigt,
Het kleinst gebaar, een blik, de lach en zelfs de traan,
Ja, alles nu voor altijd zwijgt weet ik:
Wij hebben toch in liefde voor elkaar bestaan.

Als de wereld om je heen
steeds vager wordt.
Als er onrust is en pijn.
Dan is het goed, dat er
nu vrede kan zijn

En niemand weet wat leven is,
alleen, dat het gegeven is,
en dat van dit geheimenis
God het begin en einde is.

Na een strijd, moeizaam gestreden,
ging je heen, niet onverwacht.
Niemand weet hoeveel je hebt geleden,
onuitputtelijk was je kracht.
Maar ook hieraan kwam een einde,
't deed je zeer om ons te laten staan.
Maar hiermee hebben we vrede,
omdat je nu kunt rusten gaan.

*Een woord, een blik, een lach
vaak een pijnvolle dag
dit alles is voorbij
wat blijft voor ons, voor mij
herinnering en menig traan
nu je voorgoed bent heengegaan*

*„Haar leven was werken
moge zij nu rust vinden”*

*'k Heb gestreden, veel geleden.
Vreemde ogen zagen 't niet.
Toch heb 'k immer U beleden
U, die meer het hart aanziet.*

*Dierbare herinneringen,
overleven het verdriet en
het gemis van nu!*

*Niet een blad
Maar een boom die valt*

*Papa
Jouw handen
Nooit meer in mijn hand*

*Nu heb je rust
Nu ben je veilig
Je hoeft nu nooit meer bang te zijn
Wat zullen we je missen*

*Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet,
maar ze niet echt meer herkent,
als je toch blijft strijden
om bij ons te leven,
dan hopen wij
dat je nu de rust is gegeven.*

*Het kwam zo vreselijk onverwachts
we hadden elkaar nog zoveel te geven
maar als een dief in donkere nacht
ontnamen ze jou het leven
waarom mocht je niet wat langer blijven.*

*Nooit meer bang
nooit meer moe
nooit meer pijn
altijd vrede*

*„God heeft ons geen kalme reis beloofd,
maar wel een behouden aankomst“*

*Jezus, uw verzoenend sterven
blijft het rustpunt van ons hart.*

*Ik kan gaan slapen zonder zorgen
Want slapend kom ik bij U thuis
Alleen bij U ben ik geborgen
Gij doet mij rusten tot de morgen
En wonen in een veilig huis*

*Er is een tijd om te lachen
Er is een tijd om te huilen
Er is een tijd om te leven
Er is een tijd om te sterven
En altijd is 't zo geweest
dat de liefde haar eigen diepte niet kent
dan op 't uur der scheiding*

*Je gulle lach.
Je moed en je levenskracht,
zal altijd in onze herinnering blijven bestaan
en ons kracht geven om verder te gaan.*

*Samen geleefd, samen liefgehad.
Samen geloofd, vol vertrouwen in de toekomst.
Samen gewerkt aan genezing, met heel ons hart.
Eindelijk rust.*

*Herinner mij
maar niet in sombere dagen
herinner mij in stralende zon
hoe ik was, toen ik alles nog kon.*

*„Het einde van een grote liefde,
en het begin van een mooie herinnering.“*

*„En wat is ophouden met ademen
anders dan de adem bevrijden
van haar rusteloze getijden, opdat
zij moge opstijgen en verruimen
en God ongehinderd zoeken“*

Niet te verzoenen is het leven.

Ten einde is dit wellicht nog 't meest:

Te kunnen zeggen: het is even

Tussen twee stilten luid geweest.

*Toen ik naar u toekwam, moe van het lange lopen
van 't zoeken, dwalen, strijden en hopen gekneusd en
geknecht, heb ik uitgeschreid wat pijn me kwelde,
alsof ik U aansprakelijk stelde. En Gij?...hebt
zacht mijn naam gezegd.*

Zomaar te gaan naar een ver en vreemd land.

Wie zal ik ontmoeten, wie je begroeten?

Zomaar te gaan naar een ver en vreemd land;

ga maar gerust, want je bent in goede hand

Je bent niet dood, de Heer heeft je geroepen,

bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis;

Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,

je hebt ze nu, want je bent veilig thuis.

Je bent niet dood, je mag voor eeuwig leven,

je bent verlost van onvolkomenheid, van pijn

en van verdriet. God zal je geven

een onbegrensd geluk, in onbegrensde tijd.

Je bent niet dood... maar ach ik zal je missen,

zoals een mens de meest geliefde mist,

de jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,

en ik geloof: God heeft Zich niet vergist.

*„Tot het laatste toe wilde ik leven
door een sterke wil hiertoe gedreven.*

*Zolang als 't maar kon bij jullie zijn
ondanks zoveel verdriet en pijn.*

Mijn geest nog op volle kracht

maar over mijn lichaam had ik geen macht.

Blijven jullie in harmonie leven

door elkander liefde te geven!"

Ga nooit heen zonder te groeten

Ga nooit heen zonder een zoen

Wie het noodlot zal ontmoeten

Kan het morgen niet meer doen

Ga nooit heen zonder te praten

Dat doet een hart soms zo'n pijn

wat je 's morgens hebt verlaten

kan er 's avonds niet meer zijn

Moeder
God maakte vele mooie dingen
zonneshijn, bloemen, bomen,
vogels, sterrelicht en vele vrienden.
En nadat Hij al deze dingen maakte,
gaf Hij ons nog een ander cadeau.
Iets om lief te hebben, iets zeldzaams.
Een schitterend persoon,
een lieve moeder zoals jij.

*Liefde, Vriendschap zorgen voor ... denken aan ...
het hoorde bij jou
Zijn zoals jij was ... doen zoals jij deed ...
Je gaf zoveel.*

*Mocht ik een harp zijn in Uw handen,
Die naar Uw wil jubelt of klaagt,
Die spelen zal door deze landen
Alleen het lied, dat U behaagt!
A. Wapenaar*

*Samen plezier, Samen op reis
Samen een eenheid, Samen eigenwijs
Samen kwaad en samen goed.
Samen verdriet, en samen weer moed
Nu verder zonder jou, dat doet pijn.
Om te weten nooit meer Samen te zijn.*

*Je was een Schat voor ons allen
Je te moeten missen, zal ons zwaar vallen
Trots zijn wij zo'n vader te hebben gehad
Je blijft altijd bij ons. Diep in ons hart
Je stond altijd voor ons klaar
Lieve pa wat zullen wij je missen gaan.*

*Geloof is:
het beseft,
dat er meer is, dan ik zie;
dat er meer is, dan ik begrijpen kan;
dat er meer moet zijn, dan er is.*

*De strijd is gestreden
jouw pijn is voorbij.
Ik probeerde te helpen
maar stond er zo machteloos bij.
Je vechtlust was enorm,
je werd alleen zo moe.
Onze liefde is voor eeuwig
in mijn hart neem ik je overal mee naar toe.*

*Vele fijne herinneringen
verzachten onze smart
voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.*

*Je moeder blijft je moeder
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.*

*Mijn tranen vallen op jouw koude handen
wanneer ik naar je kijk.
Telkens denk ik aan die handen
nooit meer binnen .... handbereik.
Dag, lieve ma.*

*Opgewekt en zorgzaam,
nooit klagend,
altijd stil dragend.
Moedig ging je door, steeds weer,
tot op het laatste moment,
je kon niet meer*

*O Heer, geef stem....
O Heer, geef stem aan mijn verlangen,
at naar U uitgaat dag en nacht.
Ik hoor het ruischen Uwer gangen:
'k Weet U nabij, o Heer, ik Wacht!*

*O, nu een lied om U te loven!
O, nu een stem, die U behaagt!
Die, met een geestdrift niet te dooven,
Mijn liefd'in liedren tot U draagt!*

*Ja, geef Gij stem aan dat verlangen,
Dat van Uw naadren reeds geniet!
't Is zaligheid van U t 'ontvangen.
Zij 't slechts de weelde van een lied!*

*Misschien is liefde voor een deel:
Leren loslaten,
Weten wanneer het tijd is
Afscheid te nemen.
Je niet door gevoelens laten belemmeren
Om dat te doen
Wat waarschijnlijk op de lange duur
Het best is
Voor degenen die ons lief zijn.*

*Mij is de blomme een tale,
Mij is het kruid beleefd.
Mij groet het altemale
Dat God geschapen heeft.
Guido Gezelle*

*Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent
Als je mensen ziet maar ze niet echt meer herkent
Als je toch blijft strijden om bij ons te leven
Dan hopen wij dat je nu de rust is gegeven.*

*De gloed van de avond,
het zonlicht verdwijnt,
wij lopen nu allen
in jouw licht dat schijnt.*

*Stil ben je van ons heengegaan,
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je gegeven,
Zo was je hele leven.
Je was een schat voor ons allen,
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.*

*Elk afscheid is de geboorte
van een herinnering*

*Als leven lijden wordt
is sterven een gewin.*

*Sterven in vrede is:
Met een gerust hart je ogen sluiten.*

*Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde,
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.*

*Ze zijn ons maar geleend
de mensen en de dingen.
Wat blijft zijn de mooie herinneringen.*

Sterven is terugvallen in Gods hand.

*Want altijd de scheiding.
Altijd weer begroeten,
Gedreven door verlangen en gemis,
Tot aan het uur van 't eindelijk ontmoeten,
Waar geen scheiding is.*

*Zijn/haar ogen, oren en hart
waren dag en nacht, jaar na jaar,
gericht op het geluk van anderen.*

*Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,
gedachtenis blijft leven
in ons, altijd.*

*Nu vader er niet meer is
resteert alleen de herinnering
maar die is zo geweldig dat hij daarin
voor ons blijft leven.*

*Zoveel gedaan
Zoveel gegeven
Zoveel gekregen
Een bijzondere man/vrouw .....*

*Hij/zij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
nog zoveel te doen
zoveel te geven
nog niet klaar
in dit leven.....*

*Hij hield van het leven
Ondeugd was zijn/haar grootste deugd
Zijn/haar levenslust eindeloos.*

*Je gaf me je liefde bezorgdheid en trouw
Ik heb genoten van die jaren met jou.
Ik weet dat het jou ook goed heeft gedaan,
naar ik zal je missen bij het verder gaan.*

*Heel bijzonder, heel gewoon
Gewoon een heel bijzondere man/vrouw.*

*De zon in het oosten gerezen,
daalt in het westen neer.
Er valt geen scheiding te vrezen
de zon keert altijd weer.
Als onder de sterren in het westen
ons leven is volbracht,
zegt ook het land in het oosten
zijn kinderen goede nacht.*

*Belangrijk is niet de weg die je gaat
maar het spoor dat je achter laat.*

*Je was een man van weinig woorden.
Duidelijk herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader, opa waarop je kon bouwen,
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dát bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden als je hebt geleefd
zo bescheiden ben je ook gestorven.*

*Het zijn kleine dingen die ik achterlaat
voor mijn beminden.
Grote dingen zijn voor iedereen.*

*Er is een vaste wet in ons leven
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat een ander open.*

*Mijn avond gaat vallen, het wordt kil om mij heen.
Straks moet ik vallen en laat jullie alleen.
Vergeving voor fouten en voor wat mis is gegaan
Maar kom in mijn nacht dicht om mij staan.
De tranen in mijn ogen doen niet zo zeer
Als jullie mij troosten voor de laatste keer.*

*'t Verlies was er al voor het einde
De rouw al eer het afscheid kwam,
Toen die ellendige verwarring
bezit van je gedachten nam.
Wij voelden mee, je stil verdriet
Nu rouwen wij, doch treuren niet.*

*'t Liefste wat ik heb bezeten,
jaren de spil van mijn bestaan.
Vraag mij niet dit te vergeten
en gewoon weer door te gaan.*

*De mensen van voorbij
Zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
Zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen
Daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
Zijn in 't licht, zijn vrij.*

*Hoe vruchteloos is het zoeken naar een zin
Naar een zin die omschrijft wat wij nu voelen.
Woorden zeggen niet wat wij bedoelen
Bij zoiets zwaars als dit begin.*

*Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet hij/zij redt het niet.
Je streelt zijn/haat wang, je ziet zijn/haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn/haar leven
maar ook zijn/haar lijden overnam.*

*Voorgoed uit ons midden
maar niet uit ons hart.*

De wil was er nog, de kracht niet meer.

*Als tranen een trap kunnen bouwen
en herinneringen een brug
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en nemen wij je gewoon mee terug.
Ik heb een gezicht van het verleden
en een gezicht van de toekomst.
En elke keer als ik in de spiegel kijk
schemert het gezicht van de toekomst.*

*Als ik geroepen word om te gaan
laat mij dan nog even blijven staan.
Om nog éénmaal te kijken en te luisteren
naar wat ik zo intens heb liefgehad.*

*Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen van jou doet zo'n pijn.*

*Ik denk aan je terug in stralende zon,
hoe het was toen je alles nog kon.
Een geest zo sterk als een beer,
een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een vrijheid niet te evenaren,
een wilskracht niet te bedaren.
een vechtlust niet te temmen.*

*Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Voor wie het aangaat is 't niet erg.
Zij heeft zich moegestreden.*

*Achter de heuvels ligt een land
waar alle mensen zingen.
Je kan daar echter, naar men zegt,
niet zomaar binnendringen.
Men wordt er opgenomen in 't licht
met liefdevolle handen,
het is dan ook het zonnigste land
van alle zonnige landen.*

*Wat was je sterk en arbeidzaam
Steeds heb je voor iedereen klaargestaan
Flink was jij je hele leven
Moedig ben je tot het eind gebleven
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
Maar het afscheid nemen doet zo'n pijn*

*En telkens zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.*

*Iedere moeder is uniek:
Zij was dat heel speciaal*

*Veel mooie herinneringen
verzachten ons verdriet.
Voorgoed uit ons midden,
voor altijd in ons hart.*

*Laat het verleden los,
droom niet over de toekomst,
hecht niet aan het moment.
Steek over naar de andere kan van de rivier
waar leven en dood niet langer bestaan.*

*Als je je voet op de andere oever zet
En het blijkt de hemel te zijn
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
En het blijkt een bekende hand te zijn
Als je dan muziek hoort
en het blijkt bevrijding te zijn
Dan ben je niet heengegaan
Maar naar huis gegaan.*

*Twee woorden
Wil en kracht.
Aan het einde restte nog slechts de wil.
Weg was de kracht.
Rust in Zijn hand,
Jouw taak is volbracht.*

*Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet behoren nu tot het verleden.*

*Waarom al dat vechten?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.*

*Het leven is als een bloem
Op het eind gaat hij verwelken
De herinnering aan de mooie bloem blijft
En het zaadje door de wind meegenomen,
zorgt dat de bloem elders weer tot leven komt.*

*Langzaam vervagen herinneringen
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons
Nu nemen wij afscheid van jou.*

*Draag mij door het diepe water,
waar ik zelf niet meer kan staan.
In uw armen ben ik veilig,
wanneer U mij draagt,
als ik niet verder kan gaan.*

*Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons door jou steun en geloof
een mooie nalatenschap gegeven.*

*Een mengeling van pijn en tranen
slechts af en toe een sprankje hoop
gedreven door een sterke wilskracht
hoewel het onheil nader sloop.
Je gedachtenis zal immer blijven
te vroeg ben je van ons heengegaan
we houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan.*

*We hielden innig van je
echtheid en waarheid
mens zonder franje
ondanks alles ben je
op zo'n verlies nooit voorbereid*

*Midden in 't leven
nog zoveel te geven
ideeën en plannen te over
in één keer voorbij
voor ons was je een kei
enig in zijn soort
we zetten ons leven
in jouw gedachten voort.*

*We staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is*

*Soms horen mensen duidelijk bij elkander
je kunt het zien - die twee dat is een paar
de een is wel de één, maar óók de ander
soms horen mensen zichtbaar bij elkaar.*

*als een bloem zo is 't leven
't begin is teer en klein
de één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn
sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even
vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven*

*Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend.
Plotseling uit ons leven gedreven,
blijf je in onze harten leven.*

*Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn.*

*Groot was zijn/haar liefde.
Groot is het verdriet.
Prachtig zijn de vele mooie herinneringen.*

Voor mij is het niet erg meer.
Daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achter liet
Vaarwel en wees tevreden.

Het is ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.

Het is voorbij de dag is om
Ik heb mijn taak gedaan
Voorbij de ondergaande zon
hoor ik mijn uur slaan
Je ziet me bij een rotsblok
in de schaduw op de grond
Je vindt me in een sneeuwvlok
die dwarrelt in het rond
of wenk me in de stilte
en luister nar de wind
Je zult mij altijd horen
in de rust die ik nu vind.

Zwaar werden de dagen,
bang voor de nacht
Hoe moeilijk is het vechten bij het
ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies van de strijd om het leven
Zijn wij dankbaar dat je nu eindelijk
rust hebt gekregen.

Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.

Een vechter, zoals wij van je gewend waren
tot op het laatste moment.
Je was een man van weinig woorden,
duidelijk herkenbaar voor degenen
die bij je hoorden.
Een man, vader en opa waar je op kon bouwen
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden ben je gestorven.

*Laat mij slapend op Uw wachten
Ja dan slaap ik zo gerust
Geef mij heilige gedachten
en wees in de slaap mijn lust.
"t Lichaam slaapt maar 't harte waakt
daar het zich in U vermaakt.
Laat mij stil bij Jezus wezen
want dan heb ik niets te vrezen.*

*Is het leven niet mooi, maar 't gaat wel snel voorbij
als ik kijk naar foto's over vroeger van mij.
Ik ging reizen en wandelen overal heen
en kende geen moeheid, zo het scheen .....*

*Wij weten niet wat komen gaat,
Wij tasten in de toekomst
Bang voor wat ons overkomen kan.
U houdt ons vast,
U richt ons op
Als wij struikelen en vallen
U weet een weg
Altijd.*

*Zover we konden zijn we met je gegaan.
De laatste fase moest je alleen doorstaan.
Moeder, je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Diep trots zijn we zo'n moeder te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.*

*Zijn stoel is leeg
Zijn stem is stil
Wie hem heeft gekend
weet wat dat zeggen wil*

*Je bent niet dood maar ach, ik zal je missen
zoals een mens de meest geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen
en ik geloof: "God heeft Zich niet vergist....."*

*Flink was je je hele leven,
tot het einde moedig gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn
maar het afscheid doet zo'n pijn.*

*Zij zag het leven in vrolijk licht
zij was de zon, een bloem, een vriendelijk gezicht.
Zij deelde ons haar geluk hier op aarde,
zij hecht aan het leven zoveel waarde.
Nu is zij van ons heengegaan,
maar laat ons niet met lege handen staan.
Haar lach en blijdschap zullen verder leven,
Mam, bedankt voor alles wat je hebt gegeven.*

*Nu moet ik verder zonder jou.
Jouw stem zal ik nooit meer horen,
nooit meer je arm om mij heen.
Ik voel mij zo hopeloos alleen.
De mooiste herinnering zal zijn
ons leven samen ...dat was fijn.*

*Nu heb je vrede, je ogen zijn geloken
onze sterke draad zal nooit worden verbroken.*

*Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had,
de bocht om van het pad.
Wat gouddoorschenen stof
dan wordt hen in het hof
nog stiller dan voorheen.
De liefsten, Eén voor één.*

*O God, ons loflied rijze omhoog,
Uw licht omstraalt de hemelboog.
Zo love de aard Uw heerlijkheid
Van nu aan tot in eeuwigheid.*

*Een reiziger die de avonturen
niet uit de weg ging
en daardoor de jongen bleef
die hij altijd was.*

*En nu is het einde in zicht
nu ben ik bang, hoe zal het zijn?
nu wordt ik bescheiden en zo klein
blijf duisternis of wordt het licht?
Toen hoorde ik een stem: o mens
ik ben je immers voorgegaan
je komt daar niet alleen te staan
bij het overschrijden van die grens.*

*Stil ben je van ons heengegaan
Je hebt altijd voor ons klaargestaan
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven
Zo was je hele leven
Je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.*

*Zijn/haar lichaam heeft verloren
Zijn/haar liefde heeft gewonnen
Zijn/haar levenskracht was overweldigend
Wij zullen hem,/haar nooit vergeten.*

*Een nieuw begin,
Alleen maar licht en liefde
En geen zorgen,
Een mooie reis.*

*Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
de papa/mama van vroeger was je niet meer.
Wij zagen heel goed je stille verdriet
maar helpen konden wij je niet.
Het is een gemis, een stille pijn,
dat je nooit meer bij ons zult zijn.*

*Ons moedertje-lief is niet meer.
Haar geest was nog helder,
Maar haar lichaam kon niet meer.*